

ЧУДНИТЪ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО И ПРИЯТЕЛЯ МУ ТАРАЛЕЖКО

VI.

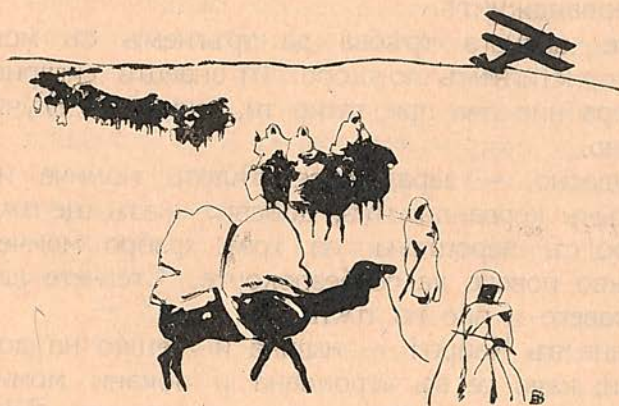
ИСТОРИЯТА НА БЪЛОТО МОМИЧЕ. ПЪТУВАНЕ ЗА КАИРО. ПРИКЛЮЧЕНИЯ СЪ КРОКОДИЛА, БАЩА И ДЪЩЕРЯ.

— Азъ ще ти разкажа коя съмъ и какъ попаднахъ срѣдъ дивигѣ чловѣкоядци, но по-напредъ искамъ нѣщо да ямъ, защото откато съмъ въ пленъ нищичко не съмъ тургала въ уста, — каза бѣлото момиче.

Нѣколцина отъ керванджиитѣ се спуснаха къмъ камилитѣ, да донесатъ нѣщо за ядене, а останалитѣ се заловиха да превържатъ раненитѣ си другари и погребатъ въ пѣсѣка убититѣ чернокожи.

— Азъ съмъ единствената дъщеря на най-богатия търговецъ на банани, фурми и портокали въ Каиро, — започна момичето разказа си, като при това лакомо ядѣше. —

Баща ми често пътува презъ пустинята съ голѣми кервани камили по търговскитѣ си работи и понѣкога взима и мене съ себе си. Азъ много обичамъ пустинята, това безкрайно море отъ бѣлъ пѣсѣкъ, който привечеръ става розовъ.

Ахъ, пустинята е така хубава! Който е свикналъ съ нея, за него тя крие повече хубости отъ балкана, или отъ морето. Понѣкога... у у у... понѣкога тя става така страшна! Далече задъ хоризонта неочаквано се явява тъменъ облакъ, който бързо се разраства, закрива слънцето и преминава съ страшенъ ревъ презъ пустинята, като помита всичко тамъ, кждето мине, вдига пѣсѣцитѣ високо въ небето, засипва пѣтищата. Такава една буря застигна и нашия